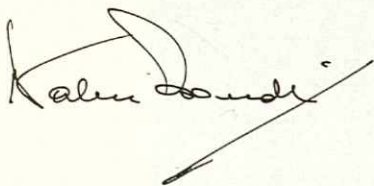

Per a tornar increïble això que en Jurek ha aconseguit de fer pràcticament sense mitjans, n'hi ha prou evocant, en oposició, algunes qualitats de bon to a partir d'ara, malgrat hi siguin una mica menys acceptades, fins a certs ambients de l'alpinisme. Fins i tot allà en conseqüència ja no hi ha res avui dia que no apareixi d'alguna manera i, en una certa mesura enverinat, corromput, envilit, degenerat pel profit material o pel compromís. Fins hi tot s'esdevé que algunes campanyes publicitàries dins l'enorme quantitat que ens envaeix, ens són enganyosament presentades com a informació o cultura. I notem que cada cop més sovint la falsedat de la majoria és sempre a punt per a adaptar la història a llurs pròpies febleses, sempre disposada també al "camaleonisme" de conveniència per a equilibrar els comptes. Heus ací el que és ja més que suficient per a revelar el caràcter d'aquesta nova raça de muntanyencs. Però afegim-hi un darrer llampec en homenatge a l'increïble Jurek. Veiem un cartell publicitari pels carrers que exalta de manera espectacular, en grans dimensions, unes certes pastilles a base de productes químics, de les quals és proclama que són l'energia d'un famós escalador que permet aquesta mena d'operació; evidentment ell té un bon lloc sobre el cartell, potser per a fer el missatge més convincent. Al mateix temps, en un lloc més adequat, s'hi exposa el material que en Jurek ha utilitzat per les seves ascensions dels catorze 8.000: alguns pitons, un martell, un petit nombre d'altres objectes curiosament exposats. Però el més commovedor, sobretot quan és pensa a l'ús evident que se n'ha fet, és un vell "cagul" d'abans, comú, gastat, descolorit. Sembla ser que dels llavis d'un visitant en va sortir aquest comentari: "El qui compta sempre més que res, és l'home".

Walter Bonatti
Milan, 23 de març del 1990

Pròleg del llibre:
"Jerzy Kukuczka de la mine aux sommets"
Ed. Denöel.